

Súd: Mestský súd Bratislava II
Spisová značka: 11P/160/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1223204746
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Hana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:MSBA2:2026:1223204746.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

11P/160/2023

Mestský súd Bratislava II pred sudkyňou JUDr. Hanou Posluchovou, v právnej veci navrhovateľa - manžela: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, D., právne zast.: advokátska kancelária AKPF s.r.o., so sídlom Dúbravská cesta 2, Bratislava, IČO: 55 032 800, proti odporkyni - manželke: E. F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, D., o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletému dieťaťu: G. B., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, takto

rozhodol:

11P/160/2023

I. Súd manželstvo účastníkov konania: A. B., nar. XX.XX.XXXX a E. F. B., A. D., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX v D., zapísané v knihe manželstiev matričného obvodu D. H., vo zväzku XX, ročník 1995, na strane XX, pod poradovým číslom XX, rozvádza.

II. Vo zvyšku sa konanie zastavuje

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

11P/160/2023

1. Navrhovateľ sa návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.12.2023 domáhal rozvodu manželstva a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode.

2. Vo svojom návrhu uviedol, že manželia uzatvorili manželstvo dňa XX.XX.XXXX. Sobášny list je evidovaný v knihe manželstiev matričného úradu D. H., zväzok XX, ročník 1995, strana XX, por. č. XX. Z manželstva pochádzajú tri deti – plnoletá B. B., nar. XX.XX.XXXX, ktorá už ukončila štúdium na vysokej škole a žije samostatne, plnoletý E. B., nar. XX.XX.XXXX a maloletý G. B., nar. XX.XX.XXXX (zomr. XX.XX.XXXX- pozn. súdu). Manželstvo uzatvorili z lásky v roku 1995, takmer po 5 ročnej známosti. Spočiatku bol vzťah veľmi vrúcny. Od počiatku bol navrhovateľ na manželku silno naviazaný a plne ju rešpektoval. Prvý zásadný zlom vo vzťahu nastal približne v roku 2006, keď sa manželka zamilovala do vtedajšieho kolegu v práci. O intenzite uvedeného vzťahu, ani o tom, či sa intímnym spôsobom realizoval, navrhovateľ nemá bližšie, respektíve overené informácie. Manželku v čase, keď na to prišiel, poprosil, aby tento vzťah ukončila. Odpovedala jednoznačne, že to neurobí, a že má počkať, kým ju to prejde. Napriek tomu, že sa navrhovateľ zo všetkých síl snažil túto manželskú krízu prekonať, vo vzťahu sa objavili trhliny, ktoré sa postupom času prehľbovali. V ďalšom období trvania manželstva čoraz ťažšie znášal, že sa manželkin pohľad na svet zásadným spôsobom mení. Čoraz viac sa u nej

prejavoval sklon mať vždy pravdu a všetkých súdiť, jeho nevynímajúc. Rovnako si čoraz intenzívnejšie uvedomoval jej, podľa neho nešťastné správanie sa ku deťom, s ktorými na jednej strane dokázala vychádzať v mnohých situáciách slušne a ústretovo, akonáhle sa však jednalo napríklad o učenie, nepripúšťala žiadnu samostatnosť. Na deti sústavne a nesmierne intenzívne kričala, a mala potrebu napokon všetko urobiť za ne, napriek tomu, že deti sa prejavujú ako veľmi inteligentné. Na viacerých miestach v spoločnom byte manželka dlhodobo vytvára hromady vecí, ktorých sa za celé roky ani nedotkla, pričom jemu, v čase keď o to ešte stál, nedovolila, aby ich upratal. Krátko po narodení tretieho dieťaťa sa manželské problémy prejavili naplno a manželkin vzťah ku nemu postupne dospel až do fázy, keď z jej strany vnímal voči sebe už len nenávisť a agresivitu. Mnohé jej neznášateľné prejavy pripisuje jej psychickým problémom, ktoré ona sama definovala ako ochorenie. Snažil sa ju presvedčiť, aby vyhľadala pomoc psychológa. Po istej dobe to skutočne urobila a neskôr sa začala liečiť v psychiatrickej ambulancii, ktorú pokiaľ je mu známe, doteraz navštevuje. Dlhú dobu sa snažil situáciu zvládnuť s pokojom a pochopením, avšak myslí, že nemožno spravodlivo požadovať, aby správanie manželky, ktoré vyúsťuje do ustavičného kriku, agresívnych prejavov a ponižovania, znášalo trvalo. V roku 2017 u neho nastal zlom. Stratil nádej na zmenu situácie a manželke oznámil, že v prípade, ak sa okolnosti nezmenia, bude nútený z toho vyvodiť dôsledky. Keďže sa nezmenilo nič, v roku 2018 jej oznámil, že chce manželstvo ukončiť. Krátkodobo došlo k istým miernym zlepšeniam, ktoré sa týkali poriadku v domácnosti; myslí si však, že ich iniciovala dcéra a nie manželka. Manželka vtedy situáciu zo svojho pohľadu vyrozprávala starším deťom a napriek tomu, že samé boli dlhodobo terčom jej verbálnych útokov, podarilo sa jej ich mienku výrazne ovplyvniť. Aj to bol jeden z dôvodov, prečo s podaním žiadosti o rozvod až donedávna otáľal. Naďalej žili, respektíve oficiálne žijú jedným bytom, i keď každý z nich obýva samostatnú miestnosť. Ich komunikácia je obmedzená prakticky iba na základné veci, súvisiace s deťmi. Bohužiaľ i tak pokračujú manželkine ataky a podľa viacerých indícií ju, nielen pred deťmi, doteraz ohovára a konštruuje rozličné nepravdivé tvrdenia. V novembri 2022 ich najmladší syn G. vážne ochorel a bola nutná jeho hospitalizácia na onkologickom I. J. J. D. C.. Hneď na začiatku sa pokúšal s manželkou dohodnúť na spôsobe, ako sa budú o neho starať, keďže bola bezpodmienečne nutná sústavná prítomnosť jedného z rodičov. Manželka vyhlásila, že ona tak či tak nemá prácu, takže tam bude s ním ona. Navrhoval, že tam aspoň dva dni v týždni bude s ním on. Aj preto, aby si ona oddýchlá, a aj preto, aby mohol byť s G.. Nič také však nepripustila s výnimkou asi dvoch týždňov, keď ochorela na covid. Vtedy prispôbil všetky pracovné povinnosti a ten čas v nemocnici trávil s G. on. Zaujímavé bolo sledovať reakcie sestričiek, ktoré boli mimoriadne prekvapené, že sa na izbe zrazu nikto s nikým neháda a všetko prebieha v úplnom pokoji. Po ukončení G. hospitalizácie nastala zvláštna zmena. Očakával, že príde domov. Pre G. to bolo z viacerých dôvodov veľmi dôležité. Manželka s ním však zostala bývať u svokrovcov, napriek tomu, že G. chcel byť doma. Keď si ho chcel zobrať ku sebe, stávalo sa, že naň musel čakať dolu pod domom, pretože bol u svokrovcov nežiadúci. Svoju neochotu vrátiť sa do spoločného bytu aj s G. vysvetľovala (manželka) tým, že tam musí upratať. Bohužiaľ sa o to, približne do polovice decembra 2023, pokúsila iba minimálne a takmer s nulovým výsledkom. On sa naďalej stará o to, aby bol poriadok a čistota v spoločných častiach, ktoré až doteraz využívali len so starším synom E.. Dlhodobo nemajú s manželkou prakticky žiadne spoločné záujmy. O jej voľnočasových záľubách, ktorým by sa aktívne venovala, prakticky nevie. Rovnaká je situácia aj v oblasti spoločných známych, či priateľov, s ktorými by udržiavali kontakt. Ich prípadná spolupráca sa nepodarila ani v profesijnom živote. Manželku sa snažil opakovane inšpirovať a motivovať k písaniu knihy. Je vynikajúca scenáristka a svoj talent by mohla uplatniť aj ako spisovateľka, s čím jej chcel pomôcť. Jeho iniciatíva však bola vždy odmietnutá. Pokiaľ ide o spoločnú domácnosť, od počiatku bolo zariadenie a udržiavanie spoločného prostredia prevažne jeho úlohou, a to od navrhovania nábytku, výroby niektorých kusov, objednávanie a platenie výroby neštandardného nábytku, cez opravy až po udržiavanie poriadku. V domácnosti sa aj v minulosti prevažne on staral o umývanie riadu a sanity a prakticky výhradne o umývanie okien, vysávanie, umývanie podláh, o potrebné opravy zariadenia a vybavenia spoločnej domácnosti. Manželka sa starala zväčša o varenie seba a deťom, pranie a vyvesenie bielizne (okrem jeho, on si už roky perie svoje šatstvo individuálne, prevažne u svojej mamy). V rámci spoločného hospodárenia v domácnosti si nikdy nevytvorili spoločný účet. V čase, keď mali obaja príjem, si náklady rozdeľovali. On počas trvania manželstva predal byt, ktorý zdedil, a z týchto peňazí sa postaral o splatenie takmer všetkých vtedajších dlhov (svojich aj manželkiných), zakúpenie nových vecí potrebných v spoločnej domácnosti, zakúpenie auta a financovanie dovolenky. Manželka potom prestala chodiť do práce, začala sa venovať písaniu scenárov a neskôr mala len príležitostný príjem. V tom období znášal takmer všetky rodinné výdavky on, vďaka čomu postupne opäť upadol do dlhov, ktorých splácanie bolo a čiastočne aj stále ešte je veľmi zaťažujúce. Manželka však napriek tomu, že sú jej tieto skutočnosti známe, netají podozrenia (aj pred deťmi), že peniaze mŕňa inde na niečo

iné, a to napriek tomu, že z jeho správania jej musí byť jasné, že to nie je pravda. V roku 2018 (potom, ako manželke povedal, že sa chce rozviesť) sa po vyčíslení výdavkov na domácnosť a deti dohodli, že každý bude prispievať na spoločný účet určený na financovanie potrieb detí. V súčasnosti je to suma 520,-eur mesačne. Náklady na prevádzku bytu sú hradené z ďalšieho spoločného zdroja. Náklady na svoje oblečenie, hygienické potreby, stravu, osobné výdavky a všetky náklady spojené so splácaním, prevádzkou a údržbou auta platí on sám. Manželka si svoje osobné výdavky zrejme tiež platí individuálne i keď ona sa stravovala spolu s deťmi a rovnako si spolu s ich bielizňou prala tú svoju. Či svoje náklady od tých detských odrátala, nevie a nemá to ako hodnoverne zistiť. Od G. hospitalizácie na spoločný účet neprispievala a po prvýkrát tak urobila teraz v októbri sumou 500 eur . Časť nákladov spojených s G. teraz znášala ona. Domnieva sa, že pre manželku je, rovnako ako pre neho zaťažujúce tráviť spoločne čas. Pre neho najmä pre obavy z ďalších verbálnych útokov. Na základe vyššie uvedených skutočností sa domnieva, že sú naplnené všetky zákonom stanovené podmienky na rozvod manželstva a žiada súd, aby ich manželstvo rozviedol. Z manželstva sa narodili tri deti. Plnoletá XX ročná B. ukončila štúdium na E. Univerzite K. D. a v súčasnosti je zamestnaná a samostatná. Plnoletý E. má XX rokov a po ukončení osemročného gymnázia pre mimoriadne nadané deti na L. M. K. D. študuje na N. fakulte M. K. D.. Maloletý G. má XX rokov a navštevuje Základnú školu na K. M. K. D.. Jeho vzťah k deťom je veľmi vrúcny a rovnako ako v minulosti sa im to aj teraz snaží dávať najavo najviac, ako to dokáže. Vždy sa snažil, aby nepocítovali nedostatok a aj napriek rodičovským chybám, ktorých sa určite aj on dopustil, aby sa cítili čo najlepšie. Vzťah so starším synom E. dlhodobo komplikovala snaha manželky ovplyvniť jeho názor na neho. On sa ho ovplyvňovať nepokúšal a trpezlivo dúfal, že na to, ako je to naozaj, príde sám. To sa našťastie približne pred rokom aj stalo a dnes je ich vzťah mimoriadne priateľský. S najmladším G. je ich vzťah rovnako veľmi intenzívny. Pred G. hospitalizáciou dlhodobo v pracovné dni zabezpečoval, aby mali obaja synovia ráno pripravenú desiatu, G. aj raňajky a oblečenie. Dohliadal, aby G. riadne absolvoval rannú hygienu. G. a niekedy aj E. následne vozil do školy. Výnimkou boli iba dni, keď mal rannú službu v práci, čo sa však nestáva častejšie ako 4 až 5-krát za mesiac. Aj vtedy však takmer vždy pripravil obom synom desiatu. O ostatné sa vtedy starala manželka, prípadne jej matka. V popoludňajších hodinách tiež v prevažnej miere zabezpečoval mimoškolské aktivity maloletého G.. Niekoľkokrát v týždni ho vodil na hodiny hry na husle na ZUŠ. V školskom roku 2021/22 to bolo štyrikrát týždenne, na začiatku školského roku 2022/23 to bolo trikrát v týždni. V minulosti podobne zabezpečoval dovoz do školy a na mimoškolské aktivity aj starším deťom. V otázke starostlivosti o deti na čas po rozvode, sa v minulosti ústne zhodli, že najvhodnejšou formou by bola v prípade maloletého G. striedavá osobná starostlivosť.

3. Mailovým podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 20.02.2024 manželka žiadala o odročenie informatívneho stretnutia z dôvodu, že u maloletého G. došlo k relapsu onkologického ochorenia a navštevujú množstvo vyšetrení. Ďalej uviedla, že momentálne nie je schopná riešiť otázky rozvodu, pokiaľ nebude určený ďalší postup liečby maloletého.

4. Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom manželov, vyjadreniami ich právnych zástupcov, oboznámil sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Účastníci uzatvorili manželstvo dňa XX.XX.XXXX v D., zapísané je v knihe manželstiev matričného obvodu D. H., vo zväzku XX, ročník 1995, na strane XX, pod poradovým číslom XX.

6. Na informatívnom stretnutí dňa 17.04.2024 manželka uviedla, že sa nevie vyjadriť k manželovmu návrhu. Celú svoju energiu aktuálne venuje maloletému, ale apriórne nie je proti rozvodu. Navrhovateľ-manžel trval na podanom návrhu, uviedol, že sa chce rozviesť, nakoľko situácia je pre neho aktuálne psychicky neúnosná a chce sa v živote pohnúť.

7. Právna zástupkyňa manželky na pojednávaní dňa 10.09.2024 uviedla, že je pravdou, že manželstvo neplní svoje funkcie, ale mohlo by plniť aspoň tú sociálnu a ekonomickú funkciu, keďže maloletý syn nebude môcť nasledujúci rok navštevovať školu a manželka mu bude musieť zabezpečovať individuálne vzdelávanie. Nebude teda môcť pracovať ani sa po prípadnom rozvode finančne osamostatniť, a preto v tejto chvíli s rozvodom nesúhlasí. Zdôrazňovala, že jednou z funkcií manželstva je poskytovanie si podpory v ťažkej situácii, ktorá tu objektívne je vzhľadom na zdravotný stav syna, pričom rozvod je extrémne stresujúca situácia. Uviedla tiež, že manželka by bola ochotná sa rozviesť, ak by manžel bol ochotný hradiť vyššie výživné (na maloletého), než ním ponúkaných 360 eur mesačne.

8. Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní dňa 10.09.2024 uviedol, že manželstvo bolo zlé a považuje za neadekvátne, aby manželka nesúhlasila s rozvodom len preto, že chce, aby ju manžel živil. Poukázal na to, že manželka so synom býva u svokrovcov v 2 izbovom byte spolu so starými rodičmi, pritom v (spoločnom) byte na C. je priestor aj pre maloletého. Z funkcií manželstva si manželka vyberá len finančnú podporu.

9. Navrhovateľ - manžel na pojednávaní dňa 10.09.2024 trval na rozvode, pretože manželstvo je dlhodobo rozvrátené, už v roku 2018 manželke oznamoval, že sa chce rozviesť, a odvtedy spolu žili „vedľa seba“.

10. Manželka na pojednávaní dňa 10.09.2024 uviedla, že s rozvodom by súhlasila, ak by sa otec (manžel) zaviazal hradiť primerané výživné. So synom býva u rodičov.

11. Vo vyjadrení doručenom dňa 18.11.2024 právna zástupkyňa manželky uviedla, že dňa 18.10.2024 sa uskutočnilo spoločné stretnutie rodičov na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava. Po stretnutí jej matka telefonovala s tým, že takéto stretnutia a tlak na jej osobu nie je schopná popri riešení zdravia dieťaťa zvládať a vyčítala si, že neprijala dohodu na rozvod na prvom pojednávaní. Dňa 30.10.2024 sa uskutočnila pravidelná kontrola maloletého G., na ktorej sa prvýkrát objavil nález, ktorý indikuje návrat pôvodného ochorenia. Aktuálna situácia predstavuje pre matku aj dieťa extrémny stres, keďže ďalšie možnosti liečby sú veľmi limitované. Od roku 2022 je G. vystavený obrovskej záťaži spojenej s náročnou liečbou, opakovanými hospitalizáciami, zdravotnými výkonmi, bolesťou, zásahmi do jeho tela, stratou sociálneho prostredia v škole, izoláciou a uvedomením si vlastnej smrteľnosti. Počas celej tejto doby stojí pri ňom jeho matka, ktorá bola spolu s ním hospitalizovaná, sprevádza ho na všetky vyšetrenia a poskytuje mu všetku podporu a lásku, ktorú má, vrátane ošetrovania, podávania liekov, pomoci s hygienou, zabezpečovaním stravy a každodennej starostlivosti. Rozpad rodiny a rozvod je aj v situácii, kedy je takýto krok želaný či dokonca nevyhnutný, zdrojom obrovského smútku a jedným z najnáročnejších období v živote. Zvlášť pre deti je významným stresovým faktorom, s ktorým sa ťažko vyrovnávajú. Za okolnosti, že sa to deje v čase, keď je ohrozený ich život a nachádzajú sa v stave absolútnej neistoty, je takýto krok zo strany rodičov nezodpovedným a egoistickým. G. si je vedomý, že jeho rodičia spolu nežijú a že ich vzťah nefunguje, napriek tomu túži, aby v jeho živote sa nediali ďalšie zmeny. Rozvod môže vnímať ako ďalšiu formu opustenia, ktorým sa otec chce od rodiny definitívne odstrihnúť. Z hľadiska praktického fungovania rodiny rozvod absolútne nič nemení, rodičia sa dohadujú výlučne na stretnutí otca a syna, prípadne na odvoze na vyšetrenia. Otec dieťaťa sa zdržuje v domácnosti minimálne, ako uviedol aj na pojednávaní, žije v dome jeho matky. Súčasne matka sa zdržuje so synom vo vedľajšom vchode u svojich rodičov, teda aj v čase, keď sa tam nachádza otec, nedochádza k žiadnej interakcii. Rozvod by teda len „oslobodil“ otca, ktorý chce - ako sa vyjadril, začať nový život. V tomto ho však matka nijako nebrzdí a nemá žiadne očakávania ohľadom jeho vernosti či citovej podpore. Súd má v tomto konaní sledovať nielen splnenie formálno-právnych podmienok na rozvod podľa § 23 ods. 1 zákona o rodine, ale najmä si zodpovedať otázku, či rozvod je v najlepšom záujme dieťaťa. Podľa vyjadrení lekárov aj psychológov, ktorí sú s dieťaťom v kontakte už novembra 2022, kedy sa prvýkrát objavila choroba, je momentálne nevyhnutné sa sústrediť na riešenie zdravotného stavu dieťaťa a jeho liečenie, ktoré si vyžaduje stabilné prostredie a podporu. Akékoľvek ďalšie pridružené stresové faktory sú pre dieťa nezvládnuteľné a nevhodné. Preto je zjavné, že rozvod manželstva nie je v najlepšom záujme dieťaťa. U matky sa po pojednávaní zhoršili prejavy jej ochorenia - cukrovka a hypertenzia a pokračuje v liečbe depresívnej poruchy. Z tohto dôvodu sa matka rozhodla, že sa ďalej nebude zúčastňovať tohto konania. Vo veci vypovedala a ďalej k nemu nemá čo nové uviesť. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby súd návrh otca zamietol.

12. Navrhovateľ - manžel na pojednávaní dňa 19.11.2024, ktoré sa konalo v neprítomnosti manželky, trval na podanom na návrhu na rozvod s tým, že definitívne sa rozhodol rozviesť v roku 2018, kedy to aj manželke oznámil. Nádej sa, že sa niečo zmení, že si (ona) vstúpi do svedomia, ale situácia sa len zhoršila. On v manželstve zostával len preto, že sa staršie deti obrátili proti nemu, dôvody sa dozvedel až s odstupom času. Rozvod nerieši veľa vecí, ale môže to znamenať začiatok riešenia. Dúfa, že práve pokojný rozvod s uzavretím dohody by priniesol pokoj aj G.. Ekonomické hľadisko problému sa dá riešiť dohodou. Manželka sa ale odmieta o tom rozprávať. Chcel jej navrhnúť, aby si vysporiadali BSM, aby mohli uhradiť dlžoby s mesačnou splátkou 600,- eur a celkovým dlhom cca 40.000,- eur. On teraz býva väčšinou v C.. Manželka stále býva so synom u starých rodičov. Syn nebýva v byte na C.

prakticky od prvej hospitalizácie (november 2022). Od hospitalizácie bývali u svokrovcov, potom sa na niekoľko mesiacov vrátili a teraz sú zasa u svokrovcov. Išiel sem s tým, že bude trvať na návrhu, lebo toto manželstvo nie je manželstvom už dlhodobo. Je to extrémne stresujúca situácia pre nich všetkých, primárne pre G.. Trvá na rozvode predovšetkým preto, že v jeho videní veci je to jediný spôsob vymaniť sa z toho chaosu, a ako ekonomicky neskolabovať.

13. Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní dňa 14.01.2025 uviedol, že vzťahy medzi manželmi sú dlhodobo nefunkčné, teda roky. Od podania návrhu uplynula značná doba, stav je naďalej taký, aký bol na počiatku, manželstvo je nefunkčné. Podľa §18 Zákona o rodine manželia sú povinní žiť spolu, vychovávať spolu deti, pomáhať si, byť si verní. Manželka už dlhodobo spolu nežijú, ani intímne. Ani spoločne nevychovávajú deti, manželstvo neplní žiadnu zo svojich funkcií. Manželstvo bráni vysporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Zotrvávanie v tomto stave je frustrujúce. Od právnej zástupkyne manželky dostal informáciu, že manželka chce zachovať status quo, lebo riešiť čokoľvek iné popri maloletom G. je pre ňu stresujúce.

14. Navrhovateľ - manžel na pojednávaní dňa 14.01.2025 uviedol, že situácia je roky ťaživá, manželka mu neodpovedá ani na pozdrav. Rozvodom sa situácia nezmení zo dňa na deň, ale aspoň vychladnú emócie. Protistrana argumentuje, že ide len o peniaze, čo je absurdné. Ťaživá situácia nerobí dobre nikomu, permanentne vyvoláva nervozitu a animozity. Myslí si, že rozvodom by sa to zlepšilo, lebo teraz to stále vríe.

15. Právna zástupkyňa manželky na pojednávaní dňa 14.01.2025 uviedla, že rozvod nie je v záujme dieťaťa. Je pre neho dôležitá aj ilúzia rodiny, tak ako pre každé dieťa. Rodičia sú v minimálnom kontakte, aj to len čo sa týka starostlivosti. Rozvod neprinesie žiadnu zmenu v praktickom fungovaní rodičov. Potenciálne by len priniesol stratu domova, pocit rozpadu rodiny, ktorý súvisí s výrokom o rozvode manželstva. Stratu čo i len potenciálnej podpory matky, ktorá sa stará o maloletého G.. Manželka aktuálne nemá kapacitu riešiť BSM a nemá žiadnu záruku, že manžel s riešením BSM po rozvode počká. Otec obviňuje z choroby dieťaťa matku, hovorí o útokoch matky, ktorá ho vôbec pritom nekontaktuje. Vzhľadom na aktuálnu mimoriadnu situáciu v rodine nie je v záujme dieťaťa riešiť iné veci ako jeho zdravotný stav.

16. V písomnom vyjadrení doručenom dňa 30.01.2025 manžel prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že je nepochybné, že vzťahy medzi manželmi sú trvalo rozvrátené. Súčasná situácia a zbytočné predlžovanie konania škodí v prvom rade maloletému, ktorý si je vedomý toho, že vzťah jeho rodičov už nefunguje. Umelé predlžovanie nefungujúceho manželstva nie je v záujme nikoho zúčastneného. Zosúladením faktického stavu s právnym stavom vznikne priestor na vytvorenie nového, korektného vzťahu medzi manželmi.

17. Na pojednávaní dňa 15.04.2025 právna zástupkyňa manželky trvala na zamietnutí návrhu na rozvod z dôvodu, že rozvod je jedna z najtraumatickejších situácií v živote dieťaťa, aj dospelých. Akýkoľvek benefit z rozvodu je možný až v dlhodobej perspektíve, predstavuje životný zlom, s ktorým sa každý musí vyrovať. Na to momentálne matka, ani dieťa nemá žiadne kapacity. Z potvrdenia psychológov jasne vyplýva, že súčasná situácia vyžaduje pokoj, stabilitu, pričom rozvod je opak. S rozvodom sú spojené ďalšie zákonné následky, z ktorých vyplýva vysporiadanie majetku, strata domova a ďalšie, pričom matka nemá žiadny vplyv na to, ako sa k týmto otázkam postaví otec. Okrem faktu, že rozvod je zaťažujúcou okolnosťou, mal by aj priame finančné poškodzujúce následky, straty sociálnych dávok (daňového bonusu), ktoré dnes otec poberá. Právne dôsledky rozvodu, ktoré predstavujú zánik vyživovacej povinnosti manžela voči manželke, ktorá sa trvalo a dlhodobo stará o maloleté dieťa, zánik BSM a potreba jeho vysporiadania, vedie k ďalším potenciálnym sporom, ktoré nevyhnutne budú viesť k strate domova, ktoré pozná syn G.. Je evidentné a tiež chronicky známe, že dopady rozvodu sú pre ženy v takejto pozícii ohrozujúce a sú spôsobilé uvrhnúť takúto osobu do stavu vážnej finančnej núdze.

18. Na pojednávaní dňa 15.04.2025 právny zástupca manžela trval na rozvode s tým, že nevidí dôvod na to, aby zostalo manželstvo zachované. Prerušenie konania alebo zamietnutie návrhu neprinesie finálne vyriešenie situácie, len ho oddiali.

19. Na pojednávaní dňa 15.04.2025 manžel uviedol, že bol rozhodnutý podať návrh na rozvod už pred 3 rokmi, do toho prišlo ochorenie dieťaťa, tak to pozastavil až do doby, kedy sa zdalo, že dieťa je vyliečené.

Večné odkladanie rozsudku a tlačenie na to, aby to bolo zrušené, prerušené, pričom tento stav dieťaťu nemôže pomôcť, on vníma tak, že „veď nech pospláca všetky dlhy a potom sa môžeme tomu venovať.“ On si vedomý toho, že po rozsudku sa nebude ten majetok hneď na druhý deň deliť. Už počul, že si ide zakladať novú rodinu, to sú tak úbohé obvinenia. Dôvod je úplne iný, prosto to manželstvo je dlhodobo nefunkčné.

20. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 30.10.2025 právny zástupca manžela oznámil súdu, že maloletý G. dňa XX.XX.XXXX zomrel.

21. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 9.12.2025 manželka požiadala o odročenie pojednávania vytýčeného na deň 11.12.2025 s odôvodnením, že na určený termín pojednávania sa jej nepodarilo nájsť zastúpenie a súčasne nesúhlasí s prejednaním veci bez jej prítomnosti. Jej momentálny zdravotný stav vylučuje možnosť osobnej účasti na pojednávaní a jej záujmy nemá kto momentálne reprezentovať. V tento deň je navyše nariadený aj termín prejednania dedičstva po G., na ktorom rovnako nie je schopná osobne sa zúčastniť. Manžel s ňou nekomunikuje, neposkytuje jej žiadnu pomoc, práve naopak. Prestal posilať financie na spoločný účet, na ktorom je stav 0,20 eur. Spoločný byt sa počas jej neprítomnosti (jej dlhodobého pobytu s G. v nemocnici) v dôsledku nestarostlivosti dostal do fakticky havarijného stavu, bolo potrebné vymeniť nefunkčný kotol a je potrebné vykonať ďalšie nevyhnutné opravy. Na byte rovnako vznikol značný nedoplatok, ktorý manžel nijako neriešil a ponechal všetky problémy na ňu a jediné, čo chce je, aby sa byt predal, s čím nesúhlasí. Byt momentálne slúži na bývanie oboch ich detí, z toho jedného nezaopatreného, a to aj s ohľadom na to, že nie je schopná byť osamote. Je to miesto, kam sa narodil G. a predstavuje jediný priestor, v ktorom vie v súčasnosti fungovať. Od roku 2022 sa každodenne starala o ich chorého syna a trávila absolútnu väčšinu času s ním v nemocnici. Jej príjem postupne klesal až na úroveň 5.000 eur za rok. V tomto momente nemá žiaden príjem a je plne odkázaná na pomoc manžela. Je to tiež len mesiac a pol, čo pochovali syna G. a ona potrebujem primeraný priestor a čas na trúchlenie. Akékoľvek zmeny v jej živote sú pre ňu neúnosné a naďalej nesúhlasí s rozvodom.

22. Z obsahu podania právneho zástupcu navrhovateľa doručeného súdu dňa 10.12.2025 vyplýva, že manželka neuviedla žiadne relevantné dôvody, pre ktoré nesúhlasí s rozvodom. Je pritom nepochybné a súdu dostatočne preukázané, že manželstvo účastníkov už viacero rokov neplní žiadnu z o svojich funkcií, manželia spolu dlhodobo nežijú a nehospodária spolu. Konanie manželky naznačuje špekulatívnosť a neodôvodnené umelé predlžovanie súdneho konania. Rodinná tragédia zasiahla rovnako oboch manželov a trvanie manželstva je pripomínaním dlhodobo nefunkčného vzťahu, ktorého pokračovanie zväčšuje a zväčšuje emočnú nepohodu, v ktorej sa navrhovateľ nachádza.

23. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 19.01.2026 manželka požiadala o ospravedlnenie jej osobnej neúčasti na pojednávaní stanovenom na 20.01.2026. Uviedla, že situácia sa od jej posledného odvolania (zrejme podania – pozn. súdu) nezmenila, skôr zhoršila. Nenašla si právne zastúpenie, jej psychický stav je veľmi zlý, niektoré dni nie je vôbec schopná vyjsť z domu. Aj vzhľadom k tejto situácii, naďalej nesúhlasí s rozvodom. To, že manželstvo si neplní ani finančnú funkciu, ako vo svojom poslednom vyjadrení napísal právny zástupca navrhovateľa, nie je jej chybou. Navrhovateľ si dlhodobo neplní svoju vyživovaciu povinnosť voči nej, a neúplne si ju plnil aj voči G.. Považuje správanie a konanie navrhovateľa, ktorý nedal podnet na pozastavenie rozvodového konania ani vo chvíľach, ktoré boli pre rodinu najťažšie, za nemorálne a vysoko sebecké. Trpel tým aj G. a naďalej trpí aj ona. Navrhovateľ sa odsťahoval k priateľke, ktorú má minimálne od roku 2023, a ktorej venoval viac pozornosti a času, ako svojmu smrteľne chorému synovi. Z tohto uhla pohľadu je možné sa pozrieť na podanie návrhu na rozvod v čase, keď bol G. prísne sledovaný po náročnej liečbe a jeho budúcnosť zo zdravotného hľadiska bola neistá. A asi to vrhá isté svetlo aj na navrhovateľovo neustále odvolávanie sa na svoju emočnú nepohodu v súvislosti s trvaním manželstva. Ani posledné 3 roky, ktoré ona plne venovala intenzívnej a náročnej starostlivosti o ich najmladšieho syna, ktorého navrhovateľ zanedbával po hmotnej, a nepodporoval a nerešpektoval ani po psychickej stránke, nezmenili navrhovateľov postoj a konanie. Navrhovateľ nebol a nechce jej byť oporou aspoň po finančnej stránke, ani v rozsahu manželských záväzkov, hoci je na ňu momentálne celkom odkázaná, keďže nemá žiaden príjem a jej pracovná perspektíva je, vzhľadom na jej stav, zatiaľ veľmi neistá. Zároveň má veľkú obavu, že prakticky ihneď po rozvode bude navrhovateľ naliehať na urýchlené vysporiadanie BSM, čo v súčasnej náročnej situácii asi ťažko zvládne. Preto naďalej nesúhlasí s rozvodom a žiada, aby bol návrh na rozvod zamietnutý.

24. V písomnom vyjadrení doručenom dňa 19.01.2026 v reakcii na vyjadrenie manželky doručeného taktiež 19.01.2026 právny zástupca manžela uviedol, že manžel nesúhlasí s odročením pojednávania ani zamietnutím návrhu na rozvod. Ďalej uviedol, že tvrdenia protistrany sú ako celok zavádzajúce a nepravdivé, nakoľko však nie sú spôsobilé ovplyvniť fakt, že manželstvo účastníkov je trvalo a nenapraviteľne rozvrátené, nebude sa k nim manžel osobitne vyjadrovať. Argumenty protistrany o tom, že manžel nie je manželke oporou po finančnej stránke sú absurdné a po rokoch, kedy manželia spolu nežijú a nehospodária a po rokoch, kedy manželka voči manželovi prejavuje len hnev, schválnosti a znevažovanie aj neetické a v rozpore s dobrými mravmi. Navyše je takéto tvrdenie aj účelovo prezentované, nakoľko manželia disponujú majetkom v podobe nehnuteľnosti, ktorá nie je v súčasnosti adekvátne využívaná, avšak manželka odmieta akúkoľvek rozumnú dohodu na usporiadaní majetku tak, aby sa z majetku mohlo profitovať. Uvedené otázky však presahujú konanie o rozvod manželstva a manžel žiada, aby súd na opakované žiadosti manželky o odročenie pojednávania neprihliadal, a aby manželstvo účastníkov rozviedol a to aj v prípade, ak sa manželka na pojednávanie nedostaví.

25. Na pojednávaní dňa 20.1.2026, ktoré sa konalo v neprítomnosti manželky (manželka nepožiadala o odročenie pojednávania, ospravedlnila však svoju neúčast' podaním doručeným dňa 19.01.2026) právny zástupca manžela uviedol, že manželstvo je vážne, trvalo a nezvratne rozvrátené. Maloletý G. už zomrel, tzn. z hľadiska Zákone rodine nie je potrebné riešiť otázky súvisiace s rozvodom manželstva. Ostatné deti sú plnoleté. Námetka manželky alebo jej nesúhlas s rozvodom manželstva nie je opodstatnený, nebol uvedený žiaden dôvod, pre ktorý by malo manželstvo pretrvávať a jej pasivita v konaní by nemala mať vplyv na to, aby súd manželstvo rozviedol. Boli jej poskytované všetky možnosti, aby mohla prezentovať svoj názor, mala možnosť zvoliť si zástupcu. Bola už súdom vypočutá.

26. Na pojednávaní dňa 20.1.2026 manžel uviedol, že manželstvo neplní ani jednu z funkcií. S manželkou sa nestretávajú, nekomunikujú spolu. Z vyjadrení, ktoré posielala súdu, cíti len pokračujúcu nenávisť. Snaží sa byť opatrný vo svojich vyjadreniach, lebo sa všetko obracia proti nemu. S manželkou spolu nežijú od septembra roku 2018, kedy jej oznámil, že sa chce rozviesť. Odvtedy spolu nežijú spolu ako manželia, hoci spolu žili nejaký čas v jednom byte. Manželka v roku 2018 vyhlásila, že o G. sa má starať on, pred kolíznou opatrovníčkou vyhlásila, že to urobila preto, aby mu ukázala, že to nezvládne; tento plán nevyšiel. On sa o G. staral štyri roky z veľkej väčšiny času a vytvorili si nádherný vzťah. V roku 2022, keď G. ochorel, prevzala iniciatívu manželka s odôvodnením, že ona nemá prácu a teda sa môže o dieťa starať v čase, kým bude v nemocnici. Snažil sa dohodnúť s ňou aspoň na nejakom pomere, kedy s ním bude ona a kedy on, čo nepripustila. Nechcel vytvárať zbytočný konflikt, tak s tým súhlasil. Manželka dnes vo svojich vyjadreniach píše, že sa o dieťa v tom čase nestaral a neposkytoval mu materiálnu ani psychickú pomoc. Pravidelne každý mesiac bez výnimky posielal peniaze na účet určený pre G. a bohužiaľ musel veľakrát čeliť jej vyjadreniam, že nemá chodiť, pretože majú iný program, že ho G. nechce vidieť, našli sa mnohokrát nejaké dôvody. Z toho vyplýva, že od roku 2018 nežijú spolu ako manželia, ale žili 4 roky „vedľa seba“ a od roku 2022 vzhľadom na hospitalizáciu G., už nežili ani „vedľa seba“. Od G. smrti XX.XX.XXXX, kedy sa vrátila manželka do spoločného bytu, si on odsťahoval svoje veci. Svoje veci si našiel v chodbe bytu. Napriek tomu, že má stále kľúče od bytu, tak tam nechodí. S manželkou sa nekontaktuje, ani písomne, ani inak. Na otázku súdu, či má nový vzťah, manžel odpovedal: „Áno. Tento vzťah nesúvisí s mojim presvedčením, že manželstvo je rozvrátené. Najprv bol rozvat manželstva a potom som si našiel nový vzťah. Trvá viac než rok.“

27. Miestna príslušnosť Mestského súdu Bratislava II na konanie o rozvod manželstva podľa § 92 prvá veta Civilného mimosporového poriadku (ďalej ako „CMP“).

28. Podľa § 18 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“) manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

29. Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

30. Podľa § 22 Zákona o rodine, k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

31. Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo už nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

32. Podľa § 23 ods. 2 prvá veta Zákona o rodine, súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvoze vždy na ne prihliada.

33. Podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine, súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

34. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

35. Podľa § 63 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej ako „CSP“), ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

36. Podľa § 161 ods. 1 a 2 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

37. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení, ale aj z celej koncepcie Zákona o rodine vyplýva, že spoločenský účel manželstva spočíva vo vytvorení rodinného prostredia vhodného pre výchovu detí, ako aj prostredia, kde manželia žijú spolu vo vzájomnej zhode, citovom zblížení, poskytujúc si vzájomnú podporu a pomoc. Preto sa rozvod manželstva vo všeobecnosti považuje za nežiaduci jav, ktorý má byť iba výnimočným riešením bezvýchodiskovej situácie, v prípadoch, keď vážny stav narušenia vzťahov medzi manželmi nemožno prekonať iným, vhodnejším spôsobom pri zachovaní ich manželstva. K zrušeniu manželstva rozvodom možno teda pristúpiť iba v spoločensky odôvodnených prípadoch. Zákon sa v prípade rozvodu neuspokojuje s akýmkoľvek rozvratom, ale vyžaduje jeho kvalifikovaný stupeň. To znamená, že rozpor v spolužití musí mať určitú intenzitu, ktorá je podmienená najmä tým, že trvá dlhšiu dobu. Musí ísť o stav, ktorý trvale znemožňuje vytvárať zdravé rodinné prostredie, stav, kedy od manželov nemožno očakávať obnovenie spolužitia. Záver o tom, že vzťahy medzi manželmi sú vážne rozvrátené, môže súd urobiť iba na základe skúmania a zisťovania príčin, ktoré rozvrat spôsobili

38. V ustanovení § 23 Zákona o rodine je uvedená všeobecná hmotnoprávna podmienka na rozvod manželstva, ktorou je existencia vážneho narušenia a trvalého rozvratu vzťahov medzi manželmi spôsobujúca nemožnosť plnenia účelu manželstva a kumulatívne neexistencia ďalšej perspektívy obnovenia manželského spolužitia. Existencia vážneho a trvalého rozvratu vzťahov medzi manželmi musí byť v príčinnej súvislosti s nemožnosťou naplňať ďalej účel manželstva. Účel manželstva vyplýva z jeho základných funkcií: 1/ biologickej, spočívajúcej v tom, že manželstvo vytvára najvhodnejšie prostredie na zabezpečenie reprodukcie spoločnosti a na uspokojovanie citových a sexuálnych potrieb, 2/ výchovnej, spočívajúcej v založení rodiny a v následnej výchove detí, 3/vzájomnej pomoci, spočívajúcej vo vytváraní zdravého rodinného prostredia, v ktorom manželia a ostatní členovia rodiny si všestranne pomáhajú, 4/hospodárskej, spočívajúcej v tom, že v rámci rodiny, ako spotrebnej hospodárskej jednotky, sú obaja manžela povinní starať sa o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom, a to podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Úvaha o možnosti plnenia účelu manželstva je v podstate úvahou o možnosti plnenia vyššie uvedených základných funkcií, ktoré manželstvo má plniť. Ustanovenie § 23 Zákona o rodine predpokladá objektívnu existenciu rozvratu vzťahov bez ohľadu na subjektívne stanovisko manželov a na zavinenie niektorého z manželov. Objektívne rozvrat vzťahov znamená, že medzi manželmi je skutočný stav nasvedčujúci nemožnosť plniť účel manželstva. Rozvrat vzťahov musí byť kvalifikovaný, nestačí akýkoľvek rozvrat. Kvalifikovaným rozvratom sa rozumie taký rozvrat, ktorý sa vzhľadom na intenzitu a dĺžku doby narušenia vzťahov medzi manželmi javí byť nenapraviteľný a v jeho dôsledku nemôže manželstvo plniť svoj účel.

39. V prejednávanej veci súd dospel k záveru, že intenzita rozvratu vzťahu medzi manželmi je vysoká a rozvrat sa javí ako nezmeniteľný a nenapraviteľný. Nezhody manželov sa týkajú podstatných vecí manželského spolužitia a citové vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené (možno mať za to, že sa nejedná o rozpory medzi manželmi, ktoré by boli len prechodného charakteru s možnou perspektívou

obnovenia vzťahov). Vzájomné odcudzenie manželov, absencia akejkoľvek ochoty obnoviť vzájomné manželské spolužitie a zladiť svoje predstavy, názory a životné postoje mali za následok, že nie je možné predpokladať, že by manželské spolužitie obnovili. Ako hlavnú príčinu rozvratu manželstva možno považovať hlboké vzájomné citové odcudzenie, až animozitu, a rozdielne predstavy o vzájomnom manželskom spolužití.

40. Podľa tvrdenia manžela (ktoré manželka nesporevala) je úplné citové odcudzenie výsledkom dlhodobého procesu, ktorý začal už od roku 2006, vyvrcholil v roku 2017 a viedol až k rozhodnutiu manžela rozviesť sa - v roku 2018. V súčasnosti je citové odcudzenie jedným z hlavných dôvodov, pre ktorý manžel v tomto manželstve už nechce zotrvať a odmieta obnovenie manželského spolužitia s manželkou, ba dokonca nadviazal citový vzťah s novou partnerkou. Tým porušil povinnosť manželskej vernosti, ktorú však manželka už do neho ani neočakávala (viď vyjadrenie manželky v podaní doručenom dňa 18.11.2024). Na zachovaní takéhoto len formálne existujúceho manželstva nemá záujem ani spoločnosť.

41. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že rozvod manželstva je nevyhnutný, nakoľko vzájomné vzťahy manželov sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo už nemôže plniť svoj účel a nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Ide o objektívnu existenciu rozvratu manželstva, kedy je medzi manželmi skutočný stav nemožnosti plniť účel manželstva. Manželia minimálne od roku 2022 žijú oddelene (počas konania bola manželka s maloletým prevažne na hospitalizácii v nemocnici, resp. v byte svojich rodičov, manžel zasa v dome svojej matky, resp. občasne v spoločnom byte na C.), dlhodobo spolu nežijú intímne, stratili k sebe akúkoľvek dôveru a citový vzťah, čo prerástlo až do vzájomnej averzie. V čase rozhodovania súdu manželia už dlhší čas spoločne nehospodária, nekomunikujú spolu a vzájomne si nepomáhajú. Aj predtým vzájomná komunikácia, pomoc a spoločné hospodárenie súviselo výlučne so starostlivosťou o ťažko chorého syna G.. Keďže manželstvo neplní žiadnu zo svojich funkcií, ktoré vyplývajú z dikcie § 18 Zákona o rodine, súdu neostalo iné, než návrhu manžela vyhovieť a preto manželstvo účastníkov konania rozviedol.

42. K nesúhlasu manželky s rozvodom manželstva súd poukazuje na jej vyjadrenie na informatívnom stretnutí, že „apriórne nie je proti rozvodu“. Taktiež súd poukazuje na vyjadrenie právnej zástupkyne manželky na prvom pojednávaní dňa 10.09.2024, kde výslovne uviedla, že manželstvo neplní svoje funkcie, avšak manželka by bola ochotná sa rozviesť, ak by manžel bol ochotný hradiť vyššie výživné (na maloletého). Aj samotná manželka na pojednávaní dňa 10.09.2024 uviedla, že „s rozvodom by súhlasila, ak by sa otec (manžel) zaviazal hradiť primerané výživné“. Neskôr si podľa svojej právnej zástupkyne mala manželka dokonca „vyčítať, že neprijala dohodu na rozvod na prvom pojednávaní“. V ďalšom priebehu konania manželka nielenže nesporevala rozvrat manželstva, naopak ho potvrdzovala vo všetkých jeho aspektoch (oddelené spolužitie, porušenie manželskej vernosti zo strany manžela, absencia komunikácie, citovej podpory a finančnej pomoci od manžela...), namietala však (prostredníctvom svojej právnej zástupkyne), že rozvod je v rozpore so záujmom maloletého – vtedy ťažko chorého syna G.. Súd s ľútosťou konštatuje, že maloletý G. dňa XX.XX.XXXX zomrel. Odpadol tak dôvod spôsobilý zvrátiť rozvod manželstva, t.j. že rozvod by bol v rozpore s jeho záujmom. V závere konania preto súd posudzoval už len existenciu kvalifikovaného rozvratu ako základnej hmotnoprávnej podmienky rozvodu manželstva, pričom dospel k záverom uvedeným v bodoch (39. - 41. tohto rozsudku). K možnosti obnovenia manželského spolužitia súd konštatuje, že toto počas konania nenavrhovala ani manželka, pričom nikoho z manželov nie je možné k obnoveniu spolužitia prinútiť.

43. Pokiaľ manželka vo svojich vyjadreniach doručených dňa 9.12.2025 a 19.01.2026 uvádzala, že nemá žiaden príjem, pričom jej pracovná perspektíva je vzhľadom na jej stav veľmi neistá a je teda t.č. plne odkázaná na finančnú pomoc manžela, tak súd konštatuje, že uvedené dôvody nie sú spôsobilé zvrátiť fakt, že manželstvo účastníkov je trvalo a nenapraviteľne rozvrátené. Obavy manželky sú síce v danej situácii pochopiteľné, avšak nie je možné ich vyriešiť zamietnutím návrhu na rozvod, a tým zbytočne predlžovať agóniu manželstva. Prípadné riešenie v tomto smere ponúka Zákon o rodine svojím inštitútom podľa ustanovenia § 72 nasl., ktorým je príspevok na výživu rozvedeného manžela.

44. Po začatí konania o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu maloletý G. B., nar. XX.XX.XXXX, zomrel dňa XX.XX.XXXX. Súd preto konanie v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu zastavil podľa § 161 ods. 2 CSP v spojení s § 63 ods.1 CSP.

45. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

11P/160/2023

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku, na Mestskom súde Bratislava II, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 Civilného mimosporového poriadku odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko. (§ 27 ods. 1 Zákona o rodine).

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko a zároveň si ponechal v poradí uvedené ako druhé priezvisko svoje predošlé priezvisko, môže do troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že upúšťa od používania spoločného priezviska. (§ 27 ods. 2 Zákona o rodine).